

have lov at fordærve, og et folkeligt fællesskab, som netop har sin mere eller mindre bevidste baggrund i det evangelium, der gør os alle lige for Vorherre.

Det foreslåede magtudredningsudvalg skal ifølge skrivelsen til Kirkeudvalget også gøre folkekirken mere egnet til at varetage sit grundlæggende formål. Folkekirkens grundlæggende formål er evangeliets forkyndelse, basta. Hverken mere eller mindre. Og troen på, at der skal specielle kirkelige strukturer og udredninger til for at varetage dette grundlæggende formål, er naturligvis ensbetydende med en overtro på midlerne, som bringer formålet i foragt. Nej, evangeliet skal forkyndes, og i den gældende danske folkekirkeordning er det evangeliets forkyndelse, der som det ganske selvfølgelig er sat som målet.

Tillad mig at sige med min erfaring efter snart 40 års præstetjeneste i dette land: Gud ske tak og lov for den danske folkekirke, som tjener til at samle det danske folk om evangeliets forkyndelse, og hvor ingen er mere lige og derfor mere kirkelig end andre.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder taleren om at blive stående.

Der blev lagt 2 minutter til taletiden, som en, synes jeg, rimelig kompensation for, at hr. Krarup før blev nægtet adgang til talerstolen.

Der er to bemærkninger til dette indlæg. Den første er fra hr. Jann Sjørnsen, og derefter er det fra hr. Niels Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Først en kommentar, for jeg synes sådan set, at hr. Søren Krarup gør den politiske samtale unødigt svær ved at pådutte en række partier, en række folkekirkelige organisationer lige præcis den holdning, at de går ind for, at stat og folkekirke skal adskilles. Det er jo det, hr. Søren Krarup gør i sit indlæg. Alle, der går ind for et folkekirkeligt udredningsarbejde som foreslået på Nyborgmødet den 23. oktober, går ind for at adskille stat og folkekirke. Det gør den politiske samtale, samtalen i det hele taget omkring folkekirkelige forhold unødigt besværlig. Det var bemærkningen.

Så kommer mit spørgsmål: Når hr. Søren Krarup meget rigtigt siger – og hr. Langballe har også sagt det tidligere i debatten – at den centrale opgave er, at evangeliet bliver forkyndt, hvilket jeg er helt enig i, er det så ikke også legitimt

at diskutere midlerne, hvormed det sker? Eller er evangeliets forkyndelse ene og alene det, der sker på prædikestolen hver søndag kl. 10 eller deromkring?

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Med hensyn til bestemmelsen af det kirkelige som noget magtbevidst, så må jeg jo altså tilstå, at jeg har mere end en menneskealders erfaring i de dele, og jeg vil sige, at blot denne formulering, som jeg anvendte, det kirkelige landskab, der altså er et ganske bestemt og netop ikke, som jeg siger, er alle barnedøbte kristne i dette land, antyder, at kirkeligheden har sine ganske bestemte grænser og derfor også sit ganske specielle formål.

Jeg skal ikke nægte, at jeg på baggrund af 40 års deltagelse i den folkekirkelige debat aner en meget, meget bevidst magtsyge i denne formulering. Det beklager jeg, men jeg mener ikke, at den opfattelse af kirkelig kan forstås på anden måde. Det var det, jeg forsøgte at sige i mit indlæg, at med evangelisk-luthersk er der ikke nogen særlig kirkelighed; der er alle døbt i kirken, og der er ikke tale om, at organisationer kan føre sig frem som de særlig kirkelige. Og gør de det, så aner man hensigten og bliver forstemt.

Med hensyn til ...

Første næstformand (Svend Auken):

Det må vi vente med til næste gang.

Hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg må jo bare konstatere, at hr. Søren Krarup gør sig fuldstændig til herre – om end ikke Vorherre – over de holdninger, der bliver fremført fra forskellige folkekirkelige organisationers og partiers side i diskussionen om, hvad det rent faktisk betyder, det, man vil, og det, man siger. Men det kommer vi vel ikke videre med.

Men det spørgsmål, som jeg så stillede til hr. Søren Krarup, og som jeg gerne vil have svar på, var jo netop, om evangeliet, som skal forkyndes – den centrale opgave for folkekirken – kun skal forkyndes søndag kl. 10.00, eller om det ikke sker på mange andre tidspunkter og i mange andre sammenhænge i øvrigt, og om ikke det for så vidt er værd at drøfte, hvis man i øvrigt finder det helt centralt for vort folk og for vort land, netop at evangeliet forkyndes.